

[Christmas Møller.]

Lovforslaget, at fremhæve følgende. Det er fuldkommen klart, at det ikke vil være muligt i en Situation som den, hvori Landet befinder sig ved den Strid, der er, at gennemføre et Lovforslag som det, Regeringen her har fremsat, for selv om jeg naturligvis særdeles vel ved, at i Tilfælde af, at de Kasser Omraade, hvorom der her er Tale, rammes af Konflikten, skal disse Kasser lukkes i Henhold til Loven, er det jo fuldkommen klart, at det at gennemføre et Lovforslag som dette vilde være at tage Parti i Sagen. Jeg synes, der er meget mere Grund for denne Regering, som jo er Regeringen af 22. Oktober — dette gælder i særlig Grad om den højtærede Socialminister, fordi han er kommet til efter den 22. Oktober —, til at tage fat paa andre Omraader: Arbejdsløsheden, Beskæftigelsessituationen i Landet. Denne Regering, som lovede, at der skulde intet Kaos være, havde efter min Opfattelse, saaledes som dens egen økonomiske Politik er, saaledes som dens egen Valutapolitik er, saaledes som Nationalbankens hele økonomiske Politik er, i Sandhed meget mere nærliggende Opgaver at vie sine Kræfter i den foreliggende Situation end at søge dette Lovforslag gennemført.

Rager: Der er, forekommer det mig, ikke Grund til at gøre mange yderligere Bemærkninger til det Lovforslag, der foreligger. Vi for vort Vedkommende er Medlemmer af det Flertal, der anbefaler Lovforslaget til Gennemførelse, og jeg skal kun beklage, hvis det ikke lykkes at faa det gennemført. Den socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen, har jo meget rigtigt svaret paa den Indvending, som fra Venstres Side er gjort mod Lovforslagets Gennemførelse nu, den Indvending, at Situationen dog er bedre end i Fjor. Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen paa ganske udmærket Maade stillede en Modbetragtning op over for den Indstilling, som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen og hans Partifæller har med Hensyn til Støtte paa andre Omraader, og jeg hørte heller ikke, at det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen forsøgte at imødegaa det ærede Medlem Hr. Einer-Jensens Fremstilling. Det er derfor, jeg har tilladt mig at understrege den, for saa kunde det jo være, at det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen nu havde noteret sig den. Jeg kan dog vanskeligt tænke mig, at et saa tungtvejende Argument bare kan overhøres; det er vistnok at tage sig sin Stilling som Forsvarer for en indtaget Hold-

ning lidt for let. Men det kan jo være, at det Standpunkt er indtaget, fordi man *skulde* have et Standpunkt, naar man vilde vise sin Surhed og den kolde Skulder.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mente, at Vedtagelsen af dette Lovforslag vilde betyde, at der blev taget Standpunkt fra Rigsdagens Side i den i Øjeblikket desværre herskende Krig mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Det kan jeg paa ingen Maade indrømme. Dette Lovforslag er fremlagt, dengang der ikke var nogen Krig. Det forholder sig, som det ærede Medlem selv sagde, saaledes, at Kasserne er neutrale i Krigen; de er lukket, saa længe Krigen staar paa. En Lov som den her tilsigtede vilde altsaa først faa Virkning, naar Krigen var ophørt. Jeg kan derfor ikke se, der er noget som helst unetralt i Lovforslaget. Jeg synes, at dets Ophøjelse til Lov kun vilde levere Bevis for, at Rigsdagen selv i en Tid, hvor der er Uro paa Arbejdsmarkedet, har sine Nerver i Behold over for det almindelige Lovgivningsarbejde, at Rigsdagens Arbejde foregaar upaavirket af Striden paa de Omraader, som ikke netop vedrører den standende Konflikt. Derfor forekommer det mig, at dette Argument, der fremtræder som subsidiært Argument, er lige saa lidt værd som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsens principielle. Naar saa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller som sin principielle Stilling henviser til, at en stykkevis Lovgivning ikke er saa godt som en gennemgribende Lovgivning, skal jeg sige, at enhver Lov er jo født under en vis Tid, og med den Udvikling, der er foregaaet, er det ikke mærkeligt, at der kan trænges til særlige Love paa et Omraade som det, det her drejer sig om. Og uanset, om man gaar til en fuldkommen Revision af Arbejdsløshedslovgivningen eller ej, er dette Spørgsmaal saa let overskueligt og den tilsigtede Lovs Virken saa kortvarig, at der ikke kan være noget som helst foregrebet ved at gennemføre Lovforslaget. Man kan bruge det andet som en dialektisk Undskyldning, men en reel Undskyldning kan det aldrig blive. Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig Gennemførelse.

Aksel Larsen: I Anledning af den Betænkning, der er afgivet, er jeg nødt til at gentage et Spørgsmaal, først og fremmest til Det konservative Folkeparti, men ogsaa til Venstre, som jeg har stillet adskillige Gange uden at kunne faa det besvaret. Det principielle Argument mod at gaa med til nogen Art Hjelpeforanstaltninger til de arbejdsløse, det, som vi har hørt gentaget